

اوسنی ناورين او د مر غومي ناسور تپ

مینه که زره شی خو یادونه به یی وی جورکه شی زخمونه خو داغونه به یی وی

دافغانانو ویارلی هیواد دآسیا په زره کی دخپل جیوپولیتیکي موقعیت له مخی تل د لویو تیری کونکو پام ځانته اړولی او دهغوی حریمی سترگی یی په خپل لور کړی لیدلی دی . که دتاریخ په اوږدو کی ځینی وختونه پدی خاوره کی دلوپو امپراتوریو زبی زرغونی شوی او په هرلوری یی ریښی ځغولې دی خو ځینی وختونه بیا دپردیو امپراتوریو داری هم ورته سپنی شوی او پرنازک بدن یی ورته خونړی زخمونه جور کړیدی . دنړی دپرو سترو قدرتونو دپیرو په اوږدوکی ددی هیواد داشغال خوبونه لیدلی ، مگر دپرو لرو دا جرنت کړی چی په نیغ برید سره ئی په نیولو لاس پوری کړی . دی کارته دوی یوزای هغه وخت زره ښه کړیدی چی په دننه کی ئی سیاسی کړه وړه نازک لیدلی ، خپل منځی شخړو ته ئی لمن وهلی ، سیاسی اړخونه ئی یوډبل په وړاندی پرشا تکولی ، یو ډبل پلاس ئی له پښو اچولی او پدی توگه ئی دکړکیچینو حالاتو څخه گټه پورته کړی او حمله ئی پری کړیده . لکه څنگه چی تجربی ښودلی ددغسی نازکو شرایطو په منځته راتلو سره هیواد په نسبتاً اسانه توگه دپرو پلاس کښیوتی ، ولی داشغال په حالت کی ئی بیا ساتنه ورته دپره گرانه تمامه سوی ده . دی کار که دیوی خوا داشغالگرانو پزه په خاورو پوری مښوولی ده ، خوله بلې خوا یی دوطن بی شمیره بچیان د وینو په رود کی لاهو کړی ، مادی او معنوی شتمنی یی دخاورو سره خاوری شویده . پدی ډول داجنت نښانه ځمکه داشغالگرانو پاره جهنم گرځیدلی ، دهغوی دپاره په اډیره اوبنتی او ژوندی پاته شوی کسان یی په مرو سترگو لدی خاوری شړل شویدی . د ۱۳۵۸ کال دمر غومي شیرمه نیټه دهغو تورو ورځو په ډله کی تر ټولو کرغیرنه ده چی دکرملین دناروغو واکمنانو په امر د (کا جی بی) ناپاک لاسونه دافغان سپیڅلو شاخلمیانو په وینو سره شول .

ددغی ورځی څخه چی نژدی دری لسیزی تیری سوی دی ، لائر اوسه پوری هم نه یوازی داچی زخمونه یی گنډل سوی ندی ، بلکه هغه په ناسور اوبنتی او لاهم تری دویو لښتی بهیری . پدی کی شک نشته چی هیوادته دکرملین په لاسونو او یا دهغوی دکورنیو چوپړیانو د وړانکاریو له کبله به منځته راغلی مادی زیانونه یو وخت یا دنړیوالو په مرسته او یا پخپله دافغانانو دزیار او زحمت په مټ بیرته جبران او داسی به ورغول شی چی ان نښی نښانی به یی لا ورکی شی ، مگر هغه زخمونه چی پدغو ناورو لاسونو د افغانانو پروح او تن باندی لگیدلی دی ، داغونه یی تر پیرو پیرو پوری لا پاته او تاریخونه به یی دیوه نسله تر بله پوری ورسوی .

جورکه شی زخمونه خوداغونه به یی وی

کرملین چی دخپلو طلائی خوبونو دعملی کولو پخاطر نه یوازی پر حفیظ الله امین باندی چی تر وروستی سلگی پوری یی دشوروی او ولس سره دخپلی صادقانه دوستی ناری وهلی ، زره سوی ونکر ، دهغه بیگناه او معصوم ماشومان یی هم له تیغه تیرکړل ، بیانو دعامو وطنوال په ډله ایزو وژنو ، نسل تباهی ، کلیو او ښارونو په وړانولو څه بند و واز وو ؟ داتول هغه څه دی چی دافغانانو پر بدن یی زخمونه ناسور کړی او نننی ټولې دمرغی یی مستقیمه پایله او کرغیرن میراث دی .

دسره اردو دشرلو څخه وروسته که تنظیمی جنگونه دکرملین دخپلسری او معیوب مشرتابه د ناسنجول شوو کړنو زیربنده وه ، خو امریکا او لودیز بیا د (کا جی بی) پلاس ددغه زیریدلی ښامار په روزلو او چاغولو کی د پام وړ رول ولوباوه . دمنځنیو پیرو بنسټپالنی دهمدغو تنظیمونو په گیده کی وده وکړه چی د پاکستان په غیر کی وزیریدل ، امریکا او غرب په ناز او شفقت سره و روزل . امریکا او لودیز که هغه وخت ددغه اوه سري ښامار په زیریدو سره دخوبنی جامونه پورته کړل خو یوازی د ۲۰۰۱ کال دسپتمبر پر ۱۱ دهغو زهره په تاثیر باندی پوه شول چی په خپل لابراتوار کی یی په ډیر دقت سره جور کړی وه . دغه هیوادونه وه چی نړیوالی القاعدی ته یی افغانی تنظیمونه دشاگردانو په توگه وسپارل څو د بنسټپالنی په سپاره کی سبقونه ورکړی او د کرملینی خرس زامی پری ماتی کړی . دا دوی دی چی اوس ورته په خپل لستونی ساتلی مار گرځیدلی او هرگری یی دنیش د زهره مزه څکی . دا دتاریخ هغه درسونه دی چی سیاسوال باید تری ډیر څه زده کړی .

له دی نه برسیره بلی تیروتنې د بن په کفرانس کی دطالبانو تر ماتې وروسته په ډاگه وښودل چې د زور ښودلو نیشه دمنطقو مقتل دی . دا هغه ستره تیروتنه وه چی پر بنسټ یی دافغانی ټولني ترکیب او ځانگړتیاوی په نوموړی کفرانس کی بیخی له پامه وغورځولې شوی .

پدی کی هم د شک ځای نشته چی طالبانو هم د نورو تنظیمو پشان وخارجی مرستو ته اړتیا درلوده او پاکستان پدی اړه ورته سینه ټکول . مگر داخبره هم باید دپاڼه و نه باسو چی د کنړه تر نیمروزه او بیا دنیمروزه د بدخشان تر لوړو ځنډو دطالبانو رسیدل یوازی دخارجی (پاکستانی) قوتونو پر اوږو دامکانه وتلی کار وو . کنه نو ولی کارمل بیچاره ونکړای شوه خو د ۱۲۰ زره کسيز سره اردو پر اوږو چی دعصر په ټولو پرمختللو وسلو (ځمکنی او هوایی) سمبال وه ، په لسو کالو کی ځان دنژدی لوگر ولایت د نرخ یا خروار تر اولسوالی پوری ورسوی . ددی نه په څرگنده ښکاری چی دخارجی هیوادونو نظامی مرستی که هرڅومره زیاتي هم وی ، په یوازی سر هیڅ نشی کولای . ددی خبری بله بڼه بیلگه په هیواد کی همدا د ننني کرکیچ غمیزه ده چی دنزی دنژدی څلویښتو پرمختللو هیوادونو څه باندی ۶۵ زره ترغابنو وسله وال پوځیان د اوسني عصر په پیری پیاوړی تکنالوژی سره مجهز د طالبانو دیوه گروپ په وړاندی بیرحمانه جنگیری ولی دپرمختگ تر سرعت یی پرشاتگ گړندی دی . ددی نه هم سترگی پټول سخته ده چی پاکستان د طالبانو سره اقتصادی او تریوی ټاکلې کچی پوری د وسلو مرستی هم کولای . برسیره پردی لکه څنگه چی طالبانو پخپله هم مثل ، یو تعداد پاکستانی طالبانو هم دشهادت جام دترلاسه کولو پخاطر دافغانی طالبانو سره یوځای دشر او فساد پر ضد په جهاد کی فعاله ونډه اخیستل . لدی نه پرته دطالبانو په ټول جنگ کی هیڅ یوی بی پری سرچینې تر اوسه پوری دپاکستانی منظم اردو ، ټانک یا الوتکو دگډون یادونه نده کړی . طالبانو خپل جگړه ایز حرکتونه دشر او فساد په وړاندی دجهاد پنامه یادول . زه پخپله دهغه وخت کړو ورو ته د (شر او فساد) داصطلاح ټاکلو سره همبرغی یم ځکه چی د ۱۳۷۱ کل دغواپی د ۸ نیټی وروسته دتنظیمی انارشيو او اړودور پرمهال هیڅ ډول ټولنیز قانون (اسلامی شریعت یا مدنی قانون) حاکمیت نه درلود ، هره ورځ دخلگو پرسر ، مال او ناموس باندی تیری کیدی . پاتک بازی او قطاع الطریقی د تنظیمی وسلوالو (دطالبانو په اصطلاح ټوپکیانو) دپاره یو غوره دود گرځیدلی وو . په سلگونو کلنو دهیواد را ټوله شوی مادی او معنوی شتمنی ددغوکسانو پلاس چی د فی السبیل الله جهاد ناری یی خپری وی ، یوازی دخو لومړنیو ورځو په موده کی په ناروا توگه دغنیمت ترنامه لاندی دیوه مخه چور او تالان شوه . پردغو چارو باندی به نو بیله شر او فساد نه بل څه نوم کښیښودل شی ؟ . یوه خبره ټولو ته روښانه او هغه داچی همدغه دشر افساد پرضد دجهاد شعار وو چی طالبانو یی له مخی دهیواد په هرگوب کی دخلگو ملاتړ ترلاسه او په مرسته یی په ډیر لنډ وخت کی دافغانستان ۹۵ % برخه داسلامی امارت تر کنترول لاندی راوستل . دهیواد په هر ولایت کی دتنظیمی جگړو او ورسره ترلی شر او فساد نه خلگ پر نفس راغلی وه ، ځکه یی نو طالبانو ته لیبک ووايه . دلورو څرگندونو پربیناد دا دخلگو ملاتړ وو چی طالبان یی دبدخشان څوکو ته وړلند کړه . په یوازی سرد پاکستان مادی او معنوی مرستو (البته دغو مرستو هم تر ټاکلې کچی پوری خپل رول درلود) طالبانو ته هیڅکله هم دومره بریاوی ور په برخه کولای نشوی چی بیلگی یی په لوړو کړښو کی په گوته شویدی . خو داچی دهجادی حاکمیت ددغو اعمالو ضد فعالیتونو ته دجهاد نوم ورکول پرخای کار دي که بیخایه ، زه څه نشم ویلای . پهر حال ددی خبری سپیاوی می داگری د لیکنی موخه نده . او هغه څه چی ویل ئی غواړم دادی چی دغه ترخه واقعتونه او همدرانگه ددغو واقعتونو په غیر کی د فوندامنتالیزم وده او نننی ځان وژونکی بریدونه ، ورور وژني ، دعامو تاسیساتو وړانول ، بد امنی ، دنشه ای توکو کښت ، دخارجی قوتونو په بمباریو کی دملکی وگړو مرگ ژوبله او عام قتلونه دا ټولی بدمرغی دهغه ناسورتپ د وینو داری دی چی د ۱۳۵۸ کال د جدی دشپرم ماښا راهیسی دهیواد پر بدن پریوتی دی .

بله خبره چی دیادونی ور یی بولم داده چی که پر حق وو یا ناحقه طالبانو وکړای شول د امنیت په راوستلو سره تر لازمی کچی پوری دخلگو ملاتړ پلاس راوړی . دا بیا هغه څه دی چی باید د امریکا او ددوی د انډیوالانو په مټ دطالبانو تر ماتې وروسته هم په پام کی نیول شوی وای او په وروستی دولت کی دطالبانو دقوت د نفی کولو پایلی ارزولی شوی وای . دغه بنسټیز ټکی دی چی غواړم دلوستونکو او اړوندو چارواکو پام ورته راوړوم . دبن دکفرانس لویه تیروتنه دخپرونکو په اند همدا وه چی هلته دفوندامنتالیزم د ونی وښاخونو ته پام واړول شو ، نه دهغه ورښو او علتونو ته . داځکه چی :

۱ - د هیواد په دننه کښی پرهغو ډلو باندی تکیه وشوه چی د ناوړتیاوو له کبله یی خلگ په تنگ شوی وه او طالبانو ته یی لیبک ویلې وو .

۲ - د افغانی ټولني ترکیب او تاریخی ځانگړتیاوی له پامه وغورځولې شوی .

- ۳ - نړیوال قوتونه د طالبانو په ماتولو سره په خپلو بریاو باندې دومره مغرور او نیشه شوی وه چې د سبا ورځې دحالاتو او احتمالی پېښو په هکله یې فکر هم کولای نشو .
- ۴ - دحکومت په جوړولو کې منطقی ترکیب اصلاً په پام کې ونه نیول سو .
- ۵ - د موجودو اوتیرو واقعیتونو په هکله څیړني او پایله اخیستنې هیڅ تر سره نشوی او پدې اړه د م.م. یا ایساف لخوا کومه تحلیلي څیړنیزه لیکنه خپره نشوه .
- ۶ - د بیارغونې دپاره په ملی کچه پرکوم منظم پروگرام (لکه تر دوهم نړیوال جنگ وروسته د جیورج مارشال پروگرام په اروپا کې) باندې فکر ونشو .
- ۷ - تر بن وروسته په لومړیو ارامو کلونو کې دبیاجوړوني چارو ته ټینګه پاملرنه ونشوه او دملی وسلوالو قوتونو و روزلونه پوره پام وانه رول شو ځکه چې لومړی څښتنه یې د تنظیمی بنسټپالو لخوا کښیښودله شوه او مسلکی روزل شوی کادرونه ترې وشړل شول .
- ۸ - په را وروستو کلنو کې امریکا او انډیوالانو یې د کرملین تیروتنې له یاده ویستلې او تر ډیره حده کت مت د هغوی پر پله روان دی چې باید پایلې یې هم دهغو تیروتنو له پایلو سره ورته والی پیدا کړی .
- ۹ - او ۰۰۰۰۰۰ او ۰۰۰۰ .

لوړو تیروتنو داسی حالات منځته راوستل چې مرکزی دولت ضعیف او بیچاره پاته شو ، بد امنیو او دنده ای توکو قاچاق په حکومت کې زور واخیست ، اداری فساد چې په تنظیمی حکومت کې یې ریښی ځغولې وی یوار یې بیا غوتی وسپړلې او دولت یې سرکېچ کړ . ددی کرکېچ نه په گټه اخیستلو د دولت په دننه کې پنځم ستون ته دسپوتاژ دپاره ښه چانس پلاس ورغې چې هم یې پخپله دخپل خصلت له مخی فساد زیراوه او هم یې ددغه فساد د شتون له کبله دولت تخریبواوه ، نو یې پدی توگه وکولای شوه چې خلگ له دولت نه بیزار کړی . هغه وو چې خلگو مجبوراً و طالبانو ته یو ځل بیا دامید سترگی وړولې او پدی ډول د طالبانو ریښی لا نوری هم په کیلو او بانډو کې اوږدی وغځیدی او ملاتړ یې زیات شو . دسپوتاژ کونکو دهیلو په خلاف ددغو ټولو لاملونو نتیجه دا شوه چې طالبان اوس هغه قوت گرځیدلې چې نفی کول یې ستونزمن کار او داخبره یو انکار نه مننونکی ضرورت دی چې باید په اړه یې دسیاسی جوړ جاریو لاره خپله شی ، البته نوموړی پنځم ستون چې اوبه یې خړولې او کبان یې نیول ، دطالبانو سره روغی جوړی مینه وال هم ندی او په یوه یا بل شکل پدی لاره کې خنډونه اچوی . داځکه لکه حمید ماشوخیل چې وایی :

په رموز د یار د شونډ و یار پوهیږی

چې میخورزده سوال جواب د می فروش

ددی خبری نه مراد دادی چې طالبان او په دولت کې داخل پنځم ستون یو بل ډیر ښه پیژنی .

د نیکه مرغه دملی اونړیوالو میدیاوو (ډله ایزو رسنیو) څخه اوس داسی ښکاری چې گوندی دنړیوالو ټولنو پام خپلو تیروتنو ته اوس را اوبنتی او د اصلاح کولو په موخه یې دطالبانو سره د روغی جوړی خبری د ورځی توده موضوع گرځیدلې ده (#) . زما په اند دا کار دهغه څه سره ورته والی لری لکه په اتیایمه لسيزه کې چې ډاکتر نجیب الله دگر باچوف دنوی سیاست په رڼا کې او دهغه دغوښتنو له مخی دملی روغی جوړی پروگرام رامخته کړ . دا هغه وخت وو چې مجاهدینو زور موندلې وو او نور یې نو یوازی په دولت کې په گډون سره قناعت نه کاوه . تجربی وښوده چې دجهادی تنظیمی مشرانو دا ډول سرتیمبه گی که څه هم ځینو ډلو یې له دی نه ډیره شخصی گټه پورته کړه خو په ټولیز ډول نه ددوی په گټه تمامه شوه اونه هم د وطن او خلگو . لکه زموږ د وطن دری مثل چې وایی : ډیر رسیدن بهتر از نرسیدن . که همدا اوس هم پدی هکله د دوستی په جامو کې که دسپوتاژ کونکو(پنځم ستون) مخه ونیوله شی ، د روغی جوړی د دښمنانو لاسونه لنډ شی او د زره له کومې لیځی راوغښتلې شی ، دا امید شته چې نوموړو بدمرغیو ته به د پای ټکی پیداشی ځکه هرشي چې پیل لری باید پای هم ولری .

دبل لوری طالبانو ته هم پکارده پدی خبره باندی ځانونه پوه کړی چې په سوله کې ددواړو خواوو خیر پروت دی او د وطن په وړانولو سره دوی هم بدنامه کیږی . دهمدغه حالت نه چې لا دیوی خوا نړیوال اقتصادی بحران ډیر ژور شوی ندی او دبلی خوا دنړیوالو پام دافغانستان نه ندی اوبنتی ، باید دهیواد په بیارغولو کښی بشپړه گټه پورته شی . خلگوته په سوکالی راوستلو سره د دنیا او اخیرت گټی تر لاسه کیدلای سی چې دا پخپله ډیر غوره عبادت دی . طالبان باید دی واقعیت باندی هم ځان خبرکړی چې که هر وخت په افغانستان کې امنیتی حالات مخ پر ښه کیدو شی ، هلته دمیشتو خارجی قوتونو هیوادوال او پارلمانونه خپل حکومتونه مجبوروی چې له افغانستان نه هرڅه ژر خپل قوتونه راوباسی . ددغسی حالت تر ټولو ښه بیلگه عراق دی چیری چې تراوسه لا امنیتی حالات په بشپړه توگه

نورمال شوی هم ندی اوپوازی یی په نسبی ډول ډیر لږ د بڼه کیدو په لور بدلون موندلی دی ، اړوند هیوادونه یو په بل پسې دهغه هیواد نه دخپلو عسکرو دایستلو پروگرامونه او مهال ویشونه اعلانوی . همداکار په افغانستان کی هم کیدونکی دی . ددی خبری مانا داده چی که طالبانو ته دافغانستان نه دخارجی قوتونو د وتلو خبره مهمه وی ، باید دروغی جوړی هرکلی وکړی خو امنیت بڼه او دنوموړو هیوادونو پارلمانونو ته پر حکومت ددوی دعسکرو د رایستلو په موخه د فشار اچولو بهانه پلاس ورشی .
و من الله توفیق

*****

(#) - پدی اړه د ډنمارکی رسنیو څخه (د یوه طالب وژنه د دوو نورو زیږول دی) تر سرلیک لاندی زما ژباړله شوی لیکنه هم په زړه پوری معلومات لری چی په افغان جرمن انلاين او نورو افغانی انترنیټی سایټونو کی یی لوستلای شي .